

РЕШЕНИЕ

№ 74

В ИМКТО ПА НАРОДЛ

гр. Перник, 11 април 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шести април, две хиляди и единадесета година н състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А. М. и в присъствието па прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД №51 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството с по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1. предл. 2 от ЗАПИ.

Образувано с по касационна жалба на Цвостозар А.А. ***, чрез адв. Людмила Треичсва, против решение №921 от 30.12.2010 г. на Районен съд- Перник, постановено по а.а. х.д. №1288 по описа на съда за 2010 г.

С атакуваното решение с потвърдено наказателно постановление №490/03.06.2010 г. па Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР- Перник, е което на Ц.А.А. е наложено административно наказание " глоба" и размер на 1000 (хиляда) лв. на основание чл. 179, ал. 3, т. 1, предл. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) (ред.към 21.05.2010г.) за нарушение разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

В касационната жалба се съдържат доводи за неправилност. незаконосъобразност и немотивираност на обжалваното решение. Въз основа на това от настоящия съд, се иска да отмени изцяло обжалвания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР- Перник, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като разгледа делото по реда па чл. 217 и ел. от Административниопроцсуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба с процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнопоказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. 1 [ред настоящата инстанция страните не еа представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество е неоснователна.

След извършената касационна проверка беше установено следното:

Районен съд- Перник с възприел фактическите обстоятелства по делото от данните, внесени чрез събиране на необходимите за изясняване на делото доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна, констатираното 15 ЛУЛП н обективизирано в 1111 нарушение е прието за безспорно установено н доказано.

Вследствие това, районният съд с приел от правна страна, че ЛУЛ11 и издаденото въз основа па него ПИ са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основания за отмяна. Настоящата съдебна инстанция споделя позицията ма Районен съд- Перник.

Нарушението с безспорно установено и по отношение па факта па извършването му, и по отношение па вината, и по отношение на неговото авторство. Спорът с решен при изяснена фактическа обстановка и след анализ на събраните по делото доказателства.

Твърдението па жалбоподателя за неправилност па решение го па първата инстанция е бланкстно включено и няма своето основание. Не се установи наличие па грешка от страна на първоинстанционния съд, относно издирването и прилагането на материалиоправните норми, регулиращи спорното правоотношение.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП, движението на определените в Закона за пътищата (311) пътни превозни средства (ППС) по републиканските пътища, се извършва след заплащане на винстна такса по реда на чл. 10, ал. 2 от ЗП. При неспазване на това нормативно установено задължение в чл. 179, ал. 3. т. 1, предл. 1 от ЗДвП е предвидена санкция, във вид на глоба, с фиксиран размер от 1000 лв. за водач, който управлява превозно средство, предназначено за превоз на товари с пад две оси по републиканските пътища, за което не е заплатена съответната винетпа такса. В производството пред районния съд с безспорно установено, че нарушителят е управлявал ППС с 4 (четири) оси, без да е заплатена дължимата та винетпа такса. В допълнение само следва да се отбележи, че съгласно текста па чл. 10а, ал. 5, т. 2 от 311 собственикът или ползвателът на ППС има право да ползва републиканските пътища па Република България, като преминава по тях или по техни участъци с 1П 1С. само когато е заплатена винстна такса за съответния период и категория ППС и и долния десен ъгъл на предното стъкло на ППС е залепен валиден винетеп стикер. Пито едно от представените пред районния съд доказателства във връзка със закупуване па винетпи стикери, не може да послужи за доказване на факта, че така закупените винетки са обслужвали ГШС-во, с което е извършено нарушението. При заплащане па винетпа такса се издава документ, наречен винетка, който удостоверява правото на ползване па републиканските пътища и се състои от две части: първата е оформена за залспване на вътрешната част па предното стъкло на ППС и има пред назначен и сто да удостоверява плащането на винстна такса пред контролните органи, а втората част, във вид па талон, се съхранява от водача и служи като доказателство за заплатената такса. В този смисъл липсата на залепен винетпи стикер на предното стъкло па ПП /С - во и пспредставянето на втората част от винетката като доказателство е достатъчно основание, да се приеме, че е осъществен състав на визираното в НП административно нарушение. 11оради това настоящият съдебен състав смята събраните пред първата инстанция доказателства за достатъчни да послужат като основание за еднозначен извод, не 111 [С с без залепен винетен стикер.

На следващо място в жалбата се съдържа твърдение, че 15 ТШ не е посочен законов текст, който да съдържа състав на вмененото на жалбоподателя нарушение. Настоящата инстанция не намира това за основателно. Правилото на чл. 139. ал. 5 от

ЗДвП съдържа правило за поведение във връзка с движението по пътищата от републиканската пътна мрежа - „...движението се извършва..\" . За да бъде наложена санкция е необходимо нарушението да е безспорно установено и да съставлява конкретно правило за поведение, състав на административно нарушение фиксирано и административноправна норма, каквото в случая е налице.

Относно бланкетното твърдение на жалбоподателя, че решението на районния съд е немотивирано, следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 348. ал.3. т. 2 от НПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН, има предвид пълната липса на мотиви, като касационно основание за отмяна на първоинстанционното решение. Такава липса при извършената проверка не беше установена от настоящия съдебен състав.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от ЛИК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон за потвърдителното решение на Районен съд- Перник, не се установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна. Съдебният акт е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така. Административен съд- Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №921 от 30.12.2010 г. на Районен съд- Перник. постановено по п. а. х.д. №1288 по описа на съда за 2010 г., с което с потвърдено наказателно постановление №490/03.06.2010 г. на Началник сектор „111 Г при ОД на МВР- Перник, с което на Цвстозар А.А. с наложено административно наказание " глоба" в размер на 1000 (хиляда) лв. на основание чл. 179, ал. 3. т.] . предл. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) (ред.към 21.05.2010г.) за нарушение разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

Решението с окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/